

Tuần Báo Vô Vi

24 tháng 7 năm 2011

Số 39

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách
- Hướng Tâm

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

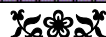
Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Ngày vui hòa bình, ai ai cũng tưởng niệm Chúa Phật, chung vui sum họp hòa bình, hướng về tâm linh phân hồn, Bé có thấy nhộn nhịp không?
- 2) Hôm nay là ngày nghỉ của mọi người, Bé phải thức sớm đi Hong Kong Bé có mệt không?
- 3) Bé đến nơi bình an, mọi người đón rước Bé cảm thấy sao ?
- 4) Duyên tình tan vỡ phải làm sao ?
- 5) Ngày mai là ngày cầu nguyện thế giới hòa bình, Bé có đóng góp gì không ?
- 6) Tại sao hôm nay lại có tổ chức Du Hành Tự Thức kỳ Hai tại Hong Kong?
- 7) Tại sao mỗi đêm Bé phải Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Thiền Định?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 25 tháng 12 năm 1992 1) Hỏi : Ngày vui hòa bình, ai ai cũng tưởng niệm Chúa Phật, chung vui sum họp hòa bình, hướng về tâm linh phần hồn, Bé có thấy nhộn nhịp không ? Đáp : Thưa, Bé lúc nào cũng cảm thấy vui như ngày hôm nay, vì Bé mỗi đêm mỗi thiền xây dựng sự hòa bình của nội tâm cho nên cách nhìn của Bé lúc nào cũng bình thản cả. Kệ: Chung vui cảm thức sống chung nhà Vạn vật bình an tự vượt qua Đời đạo song hành tâm thức giác Hòa bình thanh tịnh sống vui hòa.	Ngày 26 tháng 12 năm 1992 2) Hỏi : Hôm nay là ngày nghỉ của mọi người, Bé phải thức sớm đi Hong Kong Bé có mệt không ? Đáp : Thưa, thì giờ đã quy định Bé phải có mặt tại Hong Kong để dự đại hội nơi đó. Bé lại khăn gói ra đi dự đại hội. Cuộc vui tương ngộ sẽ có giữa Bé và các bạn đạo, sống vui cầu nguyện thế giới hòa bình, việc làm rất có ý nghĩa cho thời đại đổi mới của toàn cầu. Bé rất hoan hỉ được làm việc này. Kệ: Tinh thể nhơn gian phải có ngày Cùng vui đổi mới sống hăng say Thực hành tâm đạo cầu thay đổi Hòa bình sống động tạo điều may.
Ngày 27 tháng 12 năm 1992 3) Hỏi : Bé đến nơi bình an, mọi người đón rước Bé cảm thấy sao ? Đáp : Thưa, Bé rất vui trong tình bạn đạo đậm đà thương yêu. Bé cảm thấy tình triu mến của tâm đạo Vô Vi chỉ có thực hành mới có. Càng ngày lại đông người đến với Bé, chứng minh có rất nhiều người đã thực hành đúng luật tự nhiên và hồn nhiên. Mọi người đều cảm thấy vui và rất niềm nở, chịu thực hành thì sẽ có cơ hội tương ngộ mãi, cũng do tâm người mà thôi, hạnh đức sẽ được gia tăng tốt đẹp. Kệ: Thực hành trao đổi đêm đêm tịnh Nhập định tham thiền trí ý minh Động loạn tiêu tan tình chuyển thức Cùng vui cùng hợp lại càng minh.	Ngày 28 tháng 12 năm 1992 4) Hỏi : Duyên tình tan vỡ phải làm sao ? Đáp : Thưa, động loạn quên đi mối tình yêu thương lúc ban đầu. Sự vận hành của cơ quan cốt yếu: tim, gan, thận rối loạn không khác gì một trận cuồng phong, cãi lộn nói chuyện không có định hướng. Ngược lại người tu có định hướng rõ rệt, thì rất khó vấp phải giai đoạn hỗn loạn này, nội khoa tâm lý ổn định hơn. Kệ: Tu tâm khai triển tiến không hờn Hỗ trợ cùng nhau thức tiến hơn Khuyến khích chơn lòng tâm hướng đạo Cảm minh chơn lý mở trí hơn.
Ngày 29 tháng 12 năm 1992 5) Hỏi : Ngày mai là ngày cầu nguyện thế giới hòa bình, Bé có đóng góp gì không ? Đáp : Thưa, Bé sẵn sàng chung hợp với bạn đạo khắp năm châu, hướng tâm về Thượng Đế, tụ hợp thanh quang, hóa giải mọi khía cạnh trần trược ô nhiễm phàm tâm của nhơn sinh, cầu nguyện hòa bình, giảm bớt sự đau khổ của vạn linh trong quả địa cầu này, cảm động nguyên ý thanh cao, từ quang của chư Phật chư Tiên đồng ban rải hỗ trợ cho mọi tâm linh hướng thượng, cuộc thế sẽ thay đổi trong chiều hướng thanh nhẹ chung hưởng hòa bình. Kệ: Hướng thượng tâm linh chuyển tiến hòa Thanh tâm sáng suốt dẹp tâm ma Phân minh đời đạo tâm thanh độ Chung hợp cùng tu điển được xa.	Ngày 30 tháng 12 năm 1992 6) Hỏi : Tại sao hôm nay lại có tổ chức Du Hành Tự Thức kỳ Hai tại Hong Kong ? Đáp : Thưa, sự mong muốn của một số bạn đạo không thể tham dự ở kỳ trước tổ chức nhơn dịp được nghỉ ở cuối năm. Đối với Bé thì lúc nào cũng sẵn sàng tham dự và xây dựng tinh thần tu học của bạn đạo, bất cứ nơi nào nếu có phương tiện. Bé chỉ biết nói ra trong lãnh vực kinh nghiệm của Bé đã và đang thực hành, ước mong mọi người tự thức và hướng về Trời Phật trong cuộc sống thanh nhẹ của tâm linh. Kệ: Thương yêu tha thứ chuyển hành trình Tự thức thương yêu trí cảm minh Duyên đạo duyên đời tình chuyển tiếp Cảm minh các giới tiến thanh trình.

Ngày 31 tháng 12 năm 1992

7) Hỏi : Tại sao mỗi đêm Bé phải Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Thiền Định ?

Đáp : Thưa, tu mà mỗi đêm không hành pháp thì mất cơ hội tự kiểm soát lấy chính mình, thì trí không sáng, óc không minh mẫn, hồn không được thanh nhẹ. Chuyện Trời Phật thì phải làm ngày làm đêm, thì mới có từ quang ban chiếu cho vạn linh tiến hóa. Người tu thì phải tự hướng về nguyên lý của Trời Phật, thì tương lai đạo mới thành, chứ không phải lý luận mà không hành, giữ nghiêm luật của Trời Phật mà tiến thân. Giữ được nghiêm luật thì không bao giờ thay đổi, trí ý lúc nào cũng phát triển và lành mạnh trong thanh tịnh.

Kệ:

Thực hành giữ vững hành trình tiến
Thanh tịnh tâm linh chẳng cảm phiền
Ý lực bền lâu duyên tận độ
Pháp trình khai triển tự mình xuyên.

Muôn Hình Vạn Trạng

Muôn hình vạn trạng đồng quan tiền
Sắc khí tương chiêu giao cảm liền
Bình định tâm hồn chung thức giác
Chuyên hành khai triển pháp hòa thiên

“*Muôn hình vạn trạng đồng quan tiền*”: Khi mà chúng ta ý thức rõ này tất cả đều rung chuyển trong tế bào cơ thể của chúng ta và tất cả những chuyện gì ở thế gian cũng đồng quan tiền hết. Sự nghịch thiết nghịch rồi nó cũng phải trở về thuận đó. Khi mà chúng ta tu, chúng ta phải ý thức muôn hình vạn trạng là ta lúc chúng ta mới định chứ không phải ngồi đó mới định.

“*Sắc khí tương chiêu giao cảm liền*”: Lúc đó sắc khí chúng ta phải ứng theo những mọi muôn hình vạn trạng đó thì chúng ta giao cảm liền. Giao cảm liền được là chúng ta theo những sự linh động từ động cực động đều chúng ta hòa cảm hết thấy thì chúng ta mới đi tới định được.

“*Bình định tâm hồn chung thức giác*”: Chúng ta theo những cái chuyện đó, chiêu đó chính ta là ở nơi chỗ đó thì chúng ta phải bình định tâm hồn chung thức giác, tất cả đều đang tiến hóa trong chu trình tiến hóa.

“*Chuyên hành khai triển pháp hòa thiên*”: Chúng ta phải thường xuyên thực thi như vậy. Mắt thấy, tai nghe, lưỡi nói, hành động tất cả đều hòa đồng với các giới các nơi thì chuyên hành khai triển pháp hòa thiên. Lúc đó, chúng ta mới thấy nhẹ nhõm tâm lẫn thân. Nhiều người nói trong lý luận nói thì được nhưng mà hành chưa được. Đó, cho nên nhiều khi gặp những gia cảnh sân si, nghịch cảnh sân si đối với con nít, người lớn có giai cấp, thầy với trò cũng có giai cấp làm lộn xộn là mình ngăn cách, mình tự ngăn cách thôi. Còn nếu mình hòa đồng, mình ở ngay trạng thái của nó thì mình lúc nào cũng định, lúc nào mình cũng vui vẻ với mọi nơi mọi giới.

Hòa thiên thanh diễn giao liên
Triển miên học hỏi dẹp phiền một bên

Chúng ta hòa thiên là sự thanh nhẹ cái thanh diễn nó được hút lên đó, nó giao liên lên trên thì triển miên học hỏi, chúng ta học vô cùng tận, học hoài, học hoài. Thấy bữa nay sáng nhưng mà cái sáng nó

cũng chưa đủ nữa, phải tới nữa, phải tới nữa rồi gặp cái tối, rồi học cái tối rồi mới tới cái sáng cứ hoài theo dõi ở bên trên để tiến hóa thì sự phiền ở thế gian không có. Bởi vì, chúng ta ở trong hành trình tiến hóa đã và đang theo dõi thì sự phiền phức chẳng qua tạm bợ thôi. Chúng ta có thể quên nó, nếu chúng ta thực thi đúng và theo dõi cái đó thì tâm hồn chúng ta không có khóc lóc, không có buồn bực nữa. Vì chúng ta theo chuyện đời vọng động, nghịch thuận không minh thì lúc đó chúng ta thấy cái tâm hồn bất ổn và chúng ta theo phần thanh diễn rồi thì chúng ta thấy lúc nào nó cũng ổn định và lúc nào nó cũng đã và đang học bất cứ giờ phút nào, không bao giờ nó nghỉ đâu.

Đạt thanh tự tạo tạng nền
Trong không mà có chỉ bền vững tu

Chúng ta đạt được cái thanh rồi cứ ôm lấy cái thanh mà tu. Cho nên, khi mà nghe người truyền pháp người ta giảng về cái gì? Giảng về chân lý chúng ta cứ ôm lấy cái chân lý mà tu, không phải ôm ông thầy tu được. Ông thầy là người phạm mất thịt, tay chân cũng như chúng ta nhưng mà xuất phát cái âm thanh đó nó hiện ra trong trí óc chúng ta thấy đó là chân lý, đó là trọn lành. Chúng ta phải đem sự trọn lành chúng ta hòa hợp với trọn lành đã và đang ban cho chúng ta và chúng ta giữ cái phần đó để tiến. Chúng ta ôm lấy cái đó để tiến, ôm chân lý để tiến mới là chánh hơn là ôm ông thầy. Đó, **hiều người tu đi bảo vệ ông thầy, tu đi bảo vệ ông sư, cái đó là sự làm than, không hiểu chánh pháp**. Rồi cung kính làm lễ nghi giả tạm, rồi ông đó ông sai lầm, rồi mình cũng sụp đổ luôn. Cho nên, chúng ta chỉ tìm chân lý để tiến mà thôi, phù hợp với sự thăng tiến thanh diễn của chúng ta không? Trí óc chúng ta được khai mở sau khi nghe được chân lý đó thì chúng ta được thanh nhẹ không? Nếu thanh nhẹ chúng ta giữ phần thanh nhẹ để tiến lên tùy theo cơ năng của mỗi người tiến hóa. Luôn luôn chúng ta thấy người ta nói “không thầy đó mày làm nên”. Nhưng mà bây giờ tôi đi trong cái không không, mà trong cái không không đó là gì? Không không đó là linh động cả triệu triệu lần hơn cái mà tôi có đây, mà trong không đó là có. Nếu mà không có lấy gì

linh động. Mà nếu không có làm gì linh động chiếu hóa ánh sáng thông suốt. Bây giờ, các bạn dòm thấy thông, thấy Trời thông, nhưng mà các bạn tiến hóa luồng điện nhẹ tương đồng với luồng điện đó thì các bạn cũng thấy rõ ràng kẻ đi qua, người đi lại, người nhẹ, người nặng trước mắt bạn chớ đâu, thiên đàng trước mắt bạn chớ đâu mà tại vì sự linh động điện quang của bạn còn yếu, còn trước không chịu tiến lên và tự chủ tự đắc. Đó, rồi ý lại nơi thầy, ý lại nơi sư rồi rồi cuộc mang cái khổ chậm tiến mà thôi. Còn nếu chúng ta cứ cố gắng tiến lên để hòa hợp với cái linh động, cái chân động tương đồng với cái chân động trong không mà có đó thì chúng ta tự nhiên sẽ có, sẽ thấy rõ mọi việc mà chúng ta ao ước, chỉ có cái lưỡi biếng không thấy thôi. Đó cho nên khi mà chúng ta thấy được trong không mà có rồi thì chỉ bền vững tu lúc đó chúng ta mới thấy té ra tôi bị bê trễ chứ không có gì hết. Không phải cúng lạy ai, không phải mê gì nữa hết tôi chỉ là bê trễ mà thôi.

Nơi nào cũng có chữ ngu
Trùng tu tiến hóa an du đời đời

Chúng ta thấy nơi nào cũng có chữ ngu, khi nó chưa hiểu nó là nó ngu. Nó ngu là nó tối tăm, nó không sáng suốt mà nó hiểu nó rồi thì tự nhiên nó sáng suốt.

“Trùng tu tiến hóa an du đời đời”: Nó trùng tu, nó trở lại cái căn bản linh động mau lẹ như xưa thì nó an du đời đời. Vì nó chậm trễ thì nó mới thấy nó mất cái này, mất cái kia, mất cái nó mà nó trở lại cái căn bản thực chất của nó thì không còn mất cái gì hết.

Tự mình sắp xếp tự rời
Tranh đua cõi tạm mở lời nhủ khuyên
Khuyến người cố gắng tham thiền
Khai thông trí điện ngộ miền hư không

“Tự mình sắp xếp tự rời”: Chúng ta sắp xếp là gì đây? Bây giờ, chúng ta đã mượn cái pháp đây Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển, Thiền Định là sắp xếp từ trật tự bộ óc, ngũ tạng lên tới cõi hư không căn bản trước kia của chúng ta sắp xếp trở lại trật tự thì tự rời bỏ những sự tranh đua tạm bợ ở thế gian này.

Mở lời nhủ khuyên, chúng ta thấy cái phần đó mọi người có quyền tiến và sẽ tiến được dễ dàng, nếu người đó chịu thì chúng ta nhủ khuyên, khuyến người cố gắng tham thiền phải lo thiền cho nó thanh

tịnh, thiền để cho nó phẳng lặng tâm hồn. Đó với phương pháp khai khứ trước lưu thanh rồi mới Thiền Định.

Đó “Biển cho lặng minh châu mới phát. Lòng cho riêng mới gọi là thần” là ở chỗ đó, là các bạn khứ trước rồi lưu thanh thì cái lòng của bạn đâu phải cái lòng trần trước nữa. “Lòng cho riêng mới gọi là thần”: Lúc đó chúng ta ra vô dễ dãi. Cho nên khai thông trí điện ngộ miền hư không. Lúc đó bộ đầu chúng ta ngũ uẩn khai thông rồi, nó đưa trí điện lên càng ngày càng mát, càng nhẹ thì chúng ta thấy hư không là chánh pháp, mà hư không là chủ trong cái không mà có mà, tại vì che một lớp đó là nó linh động mau quá mắt phàm không thấy thôi. Bây giờ, chúng ta tu tới tương đồng thì chúng ta tất cả xung quanh đang trợ giúp chúng ta và đang dìu dắt và cho chúng ta tiến hóa rõ ràng. Cho nên, nói hư không đây nhưng mà có trong đó chứ không phải hư không không đâu.

Hư không tăng tiến nhiều vòng
Tăng gia thanh điện hòa đồng nơi nơi

Hư không thì chúng ta làm Pháp Luân đây. Hồi trước các bạn làm è ạch, bây giờ ý các bạn động là nó chuyển chạy rồi, nó mau biết bao nhiêu, mau hơn hồi xưa nhiều lắm, nó tăng tiến nhiều vòng lắm.

“Tăng gia thanh điện hòa đồng nơi nơi”: Chúng ta tăng gia được thanh điện rồi thì chúng ta hòa đồng nơi nơi, thấy cái sự sáng suốt ở bên trên không chấp, không mê và không làm hại ai thì nơi nào nó cũng nhất trí và tiến hóa.

Thế gian cho đến lưới Trời
Nơi nào cũng đến cũng rời tiến lên

Từ thế gian cho đến cái lưới Trời, lưới Trời là sự chuyển động nhanh nhất để đem ánh sáng cho loài người. Mà chúng ta tiến được, hòa hợp với cái phần nhanh đó thì thế gian có nghĩa lý gì.

“Nơi nào cũng đến cũng rời tiến lên”: Ở chỗ nào chúng ta cũng dự, dự trong tình trạng tham, sân, si, hỉ, nộ, ái, ô, dục chỗ nào chúng ta cũng dự nhưng mà rời. Chúng ta rõ cái sự việc, thấy rõ phần hành của mọi sự việc thì chúng ta chỉ có tiến lên mà thôi.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 12/02/1978)

CƠN MÊ CÒN ĐÓ

Cuộc đời là một chuỗi cơn mê dài và chúng ta sống trong đó nhưng lại rất nhiều dữ kiện vui buồn xảy ra. Lắm lúc đối phó với tình huống khó thì ta cần tể nhị xử trí vượt qua, nhưng điều quan trọng là : ta phải hiểu mình là ai, đam mê điều gì, và làm sao giải tỏa !!!

Có phải ta là một người tu thiền và đang công phu tu luyện Đạo Pháp Vô Vi, khứ trước lưu thanh để giải tỏa cái mê làm phiền não, để cho linh hồn được thanh nhẹ sáng suốt mà biết đường về với cội nguồn. Con đường đó được mặc định như thế thì chúng ta phải có những động thái tích cực với nó bằng cách suy tư, sinh hoạt, lối sống đều dựa trên nền tảng tu học đó, ai cũng từ những cơn mê tăm tối mà nguyện ước tìm về nẻo sáng.

Trong nhà Phật, cái cốt lõi tu hành là ở cái Tâm, nhưng tâm đầu thì thân đó, tâm thân hòa thành một. Chẳng hạn như ta không thể vừa là một thiền sĩ thân tâm thanh tịnh, vừa là một tay nhậu, ăn chơi thoải mái cùng một lúc được, chúng ta không thể dùng lý Bát Nhã của Chư Tổ mà biện luận rằng hễ tâm tịnh thì chạy mặn như nhau !

Nếu chúng ta không thật thà với mình thì virus nặng trước, tâm tối sẽ xâm chiếm linh hồn và làm lỗi phần mềm đã được Bề Trên lập trình cài đặt sẵn. Chỉ sợ rằng lúc đó ta sẽ bị biến thành người khác, một tần số điện quang khác và tất nhiên nạn tai xảy đến dồn dập, lúc đó khổ quá hồn vía lên mây rồi than trời trách đất vì ta đã đi sai đường mà chính mình đã tự nguyện chọn lựa, và lại mình có thể đối người chớ đâu thể gạt mình.

Cuộc sống ở thế gian vốn vô thường, tình đời là ảo mộng, ai nấy cũng đều biết thế, bây giờ chỉ chờ vào sự thức giấc của mỗi người, mạnh mẽ dứt bỏ bớt những ân nghĩa, trói buộc để cho phần còn lại của cuộc đời nhẹ nhàng tiếp bước tu học.

*Khẳng định lòng ta nẻo Phật Đà
Có vui có khổ chẳng rên la
Chớ làm khắc khoải người ly xứ
Quyết chí tu tâm trở lại nhà.*

TG: TSP

THỰC HÀNH TÂM ĐẠO

Thể xác có âm dương, tâm linh cũng có âm dương. Khi chết về Thánh Giới thì chỉ có linh hồn (dương). Lên Trung Thiên, các tầng thấp như Côn Lôn Sơn cũng chỉ có linh hồn, lên cao như Ngũ Lão mới đủ hồn vía. Các bài giảng của Đức Thầy bao giờ cũng chú trọng đến âm dương. Xin nêu hai thí dụ:

A. PHỤ ÁI MẪU ÁI: Phụ Ái dạy cho phần hồn (dương), Mẫu Ái dạy cho phần vía (âm).

B. MUỖI ĐIỀU THỰC HÀNH TÂM ĐẠO:

ĐIỀU 1: NHỊN NHỤC VÀ CẦN MẪN

“Nhịn nhục” là dạy cho phần hồn, “cần mẫn” là dạy cho phần vía.

ĐIỀU 2: DỨT KHOÁT THẤT TÌNH LỤC DỤC

“(Buông bỏ) thất tình lục dục” cho hồn, “dứt khoát” cho vía.

ĐIỀU 3: THA THỨ VÀ THƯƠNG YÊU

“Tha thứ” cho hồn, “thương yêu” cho vía.

ĐIỀU 4: NUÔI DƯỠNG TINH THẦN PHỤC VỤ TỐI ĐA

“Nuôi dưỡng tinh thần phục vụ” cho hồn, “tối đa” cho vía.

ĐIỀU 5: BỐ THÍ VÀ VỊ THA

“Bố thí” cho hồn, “vị tha” cho vía.

ĐIỀU 6: ĐỐI ĐÃI THỰC TÂM VÀ LỄ ĐỘ

“Đối đãi thực tâm” cho hồn, “lễ độ” cho vía.

ĐIỀU 7: SỐNG TẠM ĐỂ CỨU ĐỜI, KHÔNG PHẢI ĐỂ HƯỞNG THỤ

“Sống tạm để cứu đời” cho hồn, “không phải để hưởng thụ” cho vía.

ĐIỀU 8: GIỮ TÂM THANH TỊNH BẤT CỨ TRƯỜNG HỢP NÀO XẢY ĐẾN

“Giữ tâm thanh tịnh” cho hồn, “bất cứ trường hợp nào xảy đến” cho vía.

ĐIỀU 9: QUÊN MÌNH TRÌ NIỆM LỤC TỰ

“Trì niệm lục tự” cho hồn, “quên mình” cho vía.

ĐIỀU 10: HÒA TAN TRONG KHỔ MƯU CẦU SỚM THỨC TÂM

“Hòa tan trong khổ” cho hồn, “mưu cầu sớm thức tâm” cho vía.

Bạn đạo ABC

10/7/2011

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 30 tháng 12 năm 1972

Bất minh thế cảnh nhìn đau khổ
Liều giải thân hình vạn sự vô
Thắc mắc triền miên vì nghịch cảnh
Tâm người bất động dựng cơ đồ

Thế gian thiên cảnh hư vô
Tranh hùng đoạt giải lập mồ chôn thân
Bất minh trí tuệ xa gần
Chạy theo ngoại cảnh tự lần khổ đau
Thiên tình quá đổi nhiệm màu
Nhãn tiền báo ứng đối đầu bất minh
Vợ chồng giành của ghen tình
Cha con ngôi vị bất minh chuyển quân
Xét ra duyên kiếp nhiều lần
Sanh rồi lại diệt chuyển luân lập đời
Tâm minh thế cảnh thoát lời
Tham sân động loạn người người đấu tranh
Trí không chấp nhận thừa hành
Sợ thần sợ thánh sợ ngành luyện tu
Ham chơi vui cảnh tối mù
Sa cơ thất thế theo xu hướng đời
Thần tiên diệu tánh thoát lời
Khuyên hồn tạm bỏ cuộc đời giả tâm
Phân minh pháp lý chỉ tâm
Con đường sáng suốt vượt lầm vượt sai
Chính mình gắng luyện chuốt mài
Sửa tâm sửa tánh có ngày khai minh
Vô Vi Pháp Lý trợ hình
Không không mà có chơn tình mở mang.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiền

ĐỊA NGỤC DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam
Minh Giải: Lương Sĩ Hằng

Hồi Hai Mươi Hai

ĐẠO ĐỆ TỬ ĐIỆN GẶP GỠ NGŨ QUAN VƯƠNG

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 16 tháng Giêng năm Đinh Tỵ (1977)

Thơ

Nhân sanh tẩu mã khán hoa đăng
Hần lộ hốt hốt tuế nguyệt tăng
Vạn tượng canh tân đôn chính thực
Nhất nguyên phục thủy dục phi thăng.

Dịch

Hoa đèn ngựa chạy kiếp người ta
Năm tháng qua mau thoáng chốc già
Tâm kết bồ đề muôn vẻ mới
Đầu năm bay vút cỡi Trời xa.

Tế Phật: Năm Bính Thìn đã qua, Thánh Hiền Đường từ rằm tháng tám năm con Rồng phụng chỉ viết sách Địa Ngục Du Ký, nháy mắt đã hơn nửa năm, người đời quay cuồng ví như đèn kéo quân, trong một sát na thời gian vút qua, người đời gặp được bao đêm rằm tháng giêng? Cảm thấy tuổi tác mỗi ngày một lớn, trước mặt thấy nhiều trẻ thơ cầm đèn lồng đi chơi, soi gương giật mình thấy tóc trắng, mặt sạm! Không sớm tu thân còn đợi tới khi nào? Tại trung tâm đàn điện, nơi khí Trời Đất tụ hội, hòa hợp thành viên thuốc tiên, tới lúc vòng tuần hoàn của một năm trở lại điểm khởi đầu, lúc vạn vật canh tân mới mẻ, tiên đôn chín rụng kết quả bồ đề thì có thể tự thoát xác phi thăng lên cỡi Đại La. Kế hoạch của một năm ở mùa xuân, sự quý báu của cả đời người là lúc nhỏ phải thương tiếc thời gian, kính trọng mạng sống, ấp ủ niềm tin, sợ gì ma nạn bủa vây, hy vọng ở tương lai sáng sủa, đi theo đường

ngay thẳng, nguyện cầu đạo lớn thuận buồm xuôi gió. Bữa nay chuẩn vị đạo âm ty, Dương Sinh hãy lên tinh thần.

Dương Sinh: Kính chúc phát tài.

Tế Phật: Chúc mừng, chúc mừng. Làm sư ta không nghĩ đến “Phát tài” ta đã có “Ngọc vàng đầy nhà” chỉ mong “Sớm để con cưng”.

Dương Sinh: Người xuất gia sao lại còn mong “Sớm để con cưng”, không phải là tự hủy hoại giới trong sạch của Phật hay sao?

Tế Phật: Con hiểu sai ý rồi. Ta nghĩ rằng Trời có thể đẻ nhiều con cưng thông minh trí tuệ, để ít loại thông minh gian xảo thì thiên hạ sớm được thanh bình, ta cũng có thể tiêu diêu tự tại không phải lận lội phong trần, chỉ vì độ chúng sinh mà phải quá lao tâm khổ trí.

Dương Sinh: Lời thầy nói thật siêu diệu, nhưng hiện tại người đời mong sanh quý tử để cầu con mình lớn lên tương lai kiếm được nhiều tiền, phát tài lớn. Cho nên chúc mừng sớm sanh quý tử cùng phát tài, người đời sung sướng lắm.

Tế Phật: Biết lừa lọc kiếm tiền chẳng phải chỉ toàn “Quý tử” mà cũng còn có nhiều “Tiên nữ” nữa! Ha ha! Vui miệng nói chơi tạo nên khẩu nghiệp! Tội quá! Tội quá! Chúng ta chuẩn bị đạo âm phủ, con mau lên đài sen.

Dương Sinh: Đài sen năm nay tại sao lại lớn hơn năm ngoái?

Tế Phật: Trách nhiệm thì nặng mà đạo thì xa, đài sen mở rộng, mau mau tiến đức tu nghiệp, đây là vị đài sen của con, chứng tỏ con có tiến bộ.

Dương Sinh: Con không dám, tự biết nghiệp chướng còn sâu, làm sao mà có thể lên tới địa vị đài sen nổi?

Tế Phật: Hoa sen mọc lên từ bùn nhơ, tự yêu thân sạch, có chi sai lầm. Lên đài sen mau, hôm nay thầy trò mình dạo chơi Đệ Tứ Điện ở âm phủ.

Dương Sinh: Con đã sẵn sàng, xin thầy khởi hành.

Tế Phật: Bữa nay máu trong tim chảy mạnh, đặc biệt ngâm một bài thơ khuyên người đời:

Hỡi người đời, sao bận rộn?

Đều vì ba bữa, bận không ngớt.

Hỡi người đời, cầu mong gì?

Đều vì danh lợi, suốt ngày lo.

Hỡi người đời, mê say gì?

Đều vì tình ái, thân gãy mòn.

Hỡi người đời, nghĩ điều chi?

Đều vì vọng niệm đầu rối bời.

Hỡi người đời, được những gì?

Suốt đời bận, tới chết hai tay không.

Hỡi người đời, dầm ra sao?

Vợ con bị hiếp, hận giàu sang.

Hỡi người đời, đợi cái gì?

Quay về bờ giác, lo tu đạo.

Hỡi người đời, tu cái gì?

Lìa bùn không nhiễm, chỉ ngao du.

Hỡi người đời, ngao du đâu?

Cùng lên thuyền từ, vui mệnh mong.

Đã tới nơi, xuống đài sen mau, Đệ Tứ Điện Minh Phủ ở ngay trước mặt.

Dương Sinh: Kia Đệ Tứ Điện ở phía trước.

Tế Phật: Ngũ Quan Vương cùng chư Tiên Quan đã xuất điện, chúng ta mau tới trước vái chào.

Dương Sinh: Kính chào Ngũ Quan Vương cùng chư vị Tiên Quan, tôi là Dương Sinh môn đệ của Thánh Đế thuộc Đài Trung Thánh Hiền Đường, phụng mệnh viết sách, bữa nay do Tế Phật dẫn đạo được may mắn tới thăm quý điện xin chỉ giáo nhiều cho.

Ngũ Quan Vương: Miễn lễ, mau đứng dậy, năm mới khai bút lao khổ, vì viết sách mà phải bỏn ba ở chín suôi, tinh thần môn đệ Thánh Hiền Đường thật đáng khen. Mời Tế Phật cùng Dương Sinh theo tôi vào điện nghỉ ngơi, đàm đạo.

Dương Sinh: Đa tạ Minh Vương đã tiếp đãi nồng hậu.

Minh Vương: Mời ngồi, Tướng Quân mau dâng rượu Quỳnh Tương.

Dương Sinh: Đa tạ Minh Vương.

Tế Phật: Dương Sinh, con có phước lắm mới được Ngũ Quan Vương đặc biệt ban cho rượu Quỳnh Tương của người chỉ để dùng riêng. Đó là của quý

của tiên gia. Con uống xong trí tuệ sẽ được bồi bổ thêm.

Minh Vương: Xin Tế Phật cùng Dương Thiện Sinh chớ khách sáo, mau dùng rượu.

Dương Sinh: Mùi vị thơm ngát, ngập tràn tim phổi, cảm giác vô cùng ấm áp sáng khoái. Cảm tạ Minh Vương đã đặc biệt ân ban, tôi nguyện đem hết sức mình hoàn thành trách nhiệm viết sách.

Minh Vương: Chớ khách sáo, rượu Quỳnh Tương này do cung Dao Trì ban tặng, Thập Điện Diêm Vương đều có, uống nó linh tính sẽ tăng thêm điện quang. Các phán quan ở âm phủ chỉ được uống trà tiên, âm binh chỉ được uống thanh trà, vì quả vị bất đồng cho nên sự đãi ngộ hưởng thụ tự nhiên cũng khác.

Dương Sinh: Tình trạng phán xét các tội hồn của quý điện ra sao?

Minh Vương: Tôi cai quản mười sáu địa ngục nhỏ, ngoài ra còn có các địa ngục mới lập thêm để phòng hồ, vì người đời càng ngày càng phạm nhiều tội ác. Địa ngục chia ra nhiều tầng phụ trách, mỗi tầng có các ti. Phạm tại thế, khi làm điều xấu xa tội tệ, sau khi chết vào ngã Quỷ Môn Quan, lên đứng trước đài gương soi nghiệp ác (*Nghiệt Kính Đài*) để chiếu lại nguyên hình. Sau khi có chứng cứ, biết rõ phạm những tội gì mới giải giao cho điện đó giam giữ cùng xử trí. Tôi đang xử một vụ án, mời hai vị theo tôi thẳng đường tham quan.

Dương Sinh: Phải phải. Phía trước có hai Tướng Quân đầu trâu mặt ngựa áp giải một nam tội hồn tới, chức vụ có vẻ cũng vào cỡ Tổng giám đốc hoặc Thanh tra gì đó, mặt mày hồng hào, đầu hơi hói, không rõ phạm tội gì mà cử chỉ tỏ ra sợ hãi kinh hoàng.

Minh Vương: Tội hồn này đầu óc thông minh, tại thế chuyên bán thuốc tây, nhưng về sau muốn làm giàu mau lẹ, vì biết thuốc men rất rành, bèn chế tạo thuốc giả, hại rất nhiều bệnh nhân. Nay tuổi thọ đã hết, bị âm binh áp giải tới đây xử tội.

Tế Phật: Đã cận giờ, thầy trò mình sửa soạn trở lại Thánh Hiền Đường, lần sau tới vào trong ngục hỏi lại tội hồn này cũng được. Còn đối với Ngũ Quan Vương có điều chi khiếm khuyết, xin lượng thứ.

Minh Vương: Không có chi. Lệnh cho Tướng Quân cùng quân lính xếp hàng tề chỉnh tiễn đưa.

Tế Phật: Dương Sinh mau rời điện, sửa soạn trở lại Thánh Hiền Đường.

Dương Sinh: Đa tạ Minh Vương cùng chư vị Tiên Quan đã tiếp đãi quá nồng hậu, xin tạm biệt.

Tế Phậ: Dương Sinh mau lên đài sen, sửa soạn trở lại Thánh Hiền Đường.

Dương Sinh: Tuân lệnh, con đã sẵn sàng, xin thầy lên đường.

Tế Phậ: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho ông Nguyễn Văn Bình là bố bạn đạo Nguyễn Văn Vinh, chú ruột bạn đạo Nguyễn Giang Thanh, sinh năm 1941, mất lúc 10h 45 ngày 15/07/2011 tại Thái Thụy, Thái Bình, được siêu thăng tịnh độ.

Xin cảm ơn quý bạn đạo.

Trụ Sở Giác Thức, Hà Nội kính báo.

